

न तस्याः कालदोषेण परिणामो नरर्षभ ! ।
 आद्यन्तरहिता सा हि नित्यं कारणमव्ययम् ॥
 शक्तिर्भवतः सा हि तदेकपरमा च सा ।
 इत्युक्तः प्रलयो राजन्! विश्वस्यास्य महामते ॥
 यद्योत्पत्तिक्रमेणास्य व्युत्क्रमेण लयस्तथा ॥”
 इति पाश्चै स्वर्गखण्डे ३८ अध्यायः ॥
 (सात्त्विकविकारान्तर्गतविकारविशेषः । तल्लक्षणं यथा, साहित्यदर्पणे । ३।१६७ ।
 “प्रलयः सुखदुःखाभ्यां चेष्टाज्ञाननिराकृतिः ॥”) प्रलापः, पुं, (प्रलपनमिति । प्र + लप् + भावे घञ्) । प्रलपनम् । अनर्थकवाक्यम् । निष्प्रयोजनमुक्त्यादिवचनम् । इत्यमरभरतौ । १ । ६ । १५ ॥ रोगाणामुपसर्गाऽयम् ॥ (यथा, भावप्रकाशे ।
 “मूर्च्छां प्रलापो वमयुः प्रसेकः सादनं भ्रमः उपद्रवा भवन्त्येते मृत्विच रसशेषतः ॥” अस्य लक्षणं चिकित्सा च यथा,—
 स्वहेतुकुपिताहातादसम्बद्धविरर्षकम् ।
 वचनं यन्नरो ब्रूते स प्रलापः प्रकीर्तितः ॥
 सतगरवरतिक्ता रेवताम्बोदतिक्ता
 नलदतुरगगन्धा भारती हारङ्गरा ।
 मलयजदशमूलौघहृद्युषी सुपक्ता
 प्रलपनमपहन्त्युः पानतो नातिदूरात् ॥
 वरतिक्तोऽत्र पपटः नलदसुशौरं भारती ब्राह्मी
 हारङ्गरा द्राक्षा ।” इति भावप्रकाशस्य मध्यखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 प्रलापः, [न] पुं, (प्रलापं हन्तीति । हन् + क्तिप् ।) कुलत्याञ्जनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 प्रलीनता, स्त्री, (प्रलीनस्य निश्चेष्टस्य भावः । प्रलीन + तल् ।) प्रलयः । तत्पर्यायः । इन्द्रियस्वापः २ चेष्टानाशः ३ । इति राजनिर्घण्टः ॥
 प्रलेहः, पुं (प्रलिहति इति । प्र + लिह् + घञ्) । व्यञ्जनविशेषः । इति पाकराजेश्वरः । दम्प्योद्धत कीरमा इत्यादि पारस्यभाषा ॥) चिन्तामणौ धृत प्रलेहप्रकारो यथा,—
 “स्खलानि मांसखलानि चालितानि च वारिणा ।
 तप्तस्त्रे हे विनिक्षिप्य दर्व्या सञ्चालयन् पचेत् ॥
 तप्तं तत्र विनिक्षिप्य लावणं जलमल्पकम् ।
 पचेत् पटपटाशब्दं तस्मिन् मांसं प्रकुर्वति ॥
 प्रक्षिपेद्दाडिमोनीरं बहुलेन पंचेत् पुनः ।
 मांसपिण्डेषु सिद्धेषु देया शुण्ठी सजीरका ॥
 ततश्चोत्तार्य तन्मांसं शुकं कुर्यात् प्रलेहतः ।
 प्रलेहं वाससा पूतं स्वापयेदन्यभाजने ॥
 हिङ्गुना धृतयुक्तेन धूपेन तच्च धूपयेत् ॥”
 गौडदेशीयप्रलेहस्तु ।
 “हिङ्गुर्द्रौघप्रूरालावणैः सभूतेन तु ।
 कुट्टितामिपिण्डेन तच्च दाडिमबोजतः ॥
 सोषणावेसवारश्च प्रलेहो गौडदेशजः ॥
 प्रलेहो रुचिदो बल्यः कफानिलरुजापहः ।
 सप्राज्ञो पित्तकृत् किञ्चित्क्षलाभानगदान् जयेत् ॥”

पूर्णप्रलेहस्तु ।
 “मांसपूरणयोगेन कौष्ठाकारं विधाय च ।
 स्त्रिंशत् कृतं धृते भृष्टं प्रलेहविधिना पचेत् ॥
 पूरणस्य प्रलेहोऽयं विप्रयो वातनाशनः ।
 अस्मान्कारकश्चैव मुखवेरस्य हृद्गुरुः ॥”
 शुक्लवर्णः प्रलेहः ।
 “धृते वेसरधान्याकहिङ्गुभृद्घिसंयुते ।
 वस्त्रपूतेऽहसम्पक्के स्त्रिंशत् मांसं विनिक्षिपेत् ॥”
 पीतवर्णस्तु ।
 “प्रलेहः पीतवर्णोऽपि कार्यः शुक्लप्रलेहवत् ।
 विशेषोऽत्र हरिद्रायाः संसर्गः कुङ्कुमस्य वा ॥”
 रक्तवर्णोऽपि ।
 “तप्तस्त्रे हे क्षिपेद्दिङ्गुसंयुक्तं कासमर्दकम् ।
 धान्यकं लवणाजाजीर्घीतं मांसञ्च तत् क्षिपेत्
 ततोऽहस्फुटिते मांसे दाडिमौबीजसंयुते ।
 सम्पक्के चातिशुद्धे तन्ने शण्ठीञ्च निःक्षिपेत् ॥
 तत उत्तार्य वस्त्रेण गालयेद्दुःपयेदपि ।
 रक्तवर्णप्रलेहस्य संसिद्धार्थं विनिक्षिपेत् ॥
 करमर्दं दाडिमस्य स्थाने शेषन्तु पूर्ववत् ॥”
 हरितवर्णस्तु ।
 “मेथिकाकासमर्दास्त्रकस्केन चलकारिते ।
 धृते मांसं विनिक्षिप्य पचेच्छुष्कप्रलेहवत् ॥
 सिद्धे च गालयेदस्त्रे कृत्वा वर्षप्रयोजनम् ।
 तास्त्रुलं कष्टजङ्गारं देयं हरितहेतुना ॥
 शर्चो रुचिदः सद्यो नानावर्षप्रसाधितः ।
 प्रलेहः कफवातघ्नः किञ्चित् पित्तकरो लघुः ॥”
 वटकप्रलेहोऽपि ।
 “मापस्य पिष्टिका सूक्ष्मा वेसवारेण संयुता ।
 बहुधा क्रियते तस्या वटिकावटकादिकम् ॥
 भाम्बिस्वीफलाकारं लड्डुकावटकादिकम् ।
 शृङ्गाटकफलाकारं यथावद्विप्रकारजम् ॥
 कृत्वा हि बहुधाधारे स्त्रेदितं धृतभार्जितम् ।
 सवेसवारजे तन्ने कथिते च मनोरमे ॥
 निःक्षिप्य चालयेदीपदुत्तार्येणालादिवासिते ।
 एवन्तु बहुधा कार्यो मापसुहप्रलेहकः ॥
 प्रलेहो वातजिह्वस्यः शुक्रमांसप्रदो रसः ।
 प्रौषणः प्राणयुक्तानां शुक्रदः क्षीणरतसाम् ॥”
 मत्स्यप्रलेहस्तु ।
 “मांसप्रलेहवत्कार्यः प्रलेहो मत्स्यसम्भवः ।
 चादौ तैले परं पक्कं सर्वमन्त्यत् पूर्ववत् ॥
 वर्णस्य करणे देयं पूर्वोक्तं द्रव्यकं हि यत् ।
 उद्भूतं सुगन्धाय दातव्यं पूर्वसम्भवम् ॥
 मत्स्यखण्डप्रलेहस्तु ।
 “सम्यक् प्रक्षालितं मत्स्यं वेसवारेण वेष्टितम्
 तप्ततैले क्षिपेत् खण्डं हिङ्गुसैन्धवमिश्रितम् ।
 प्रलेहविधिवत् साधो मत्स्यखण्डप्रलेहकः ॥”
 प्रवक्ता, [ऋ] त्रि, प्रकर्षेण वक्ति यः (प्र + वच् + टच्) । वेदादिवाचकः । यथा,—
 “जातिमात्रोपजीवी वा कामं स्याद्ब्राह्मण-
 हुवः ।
 धर्मप्रवक्ता नृपतेर्न तु शूद्रः कदाचन ॥
 इति मत्स्ये ७ अध्यायः ॥

प्रवचनं, स्त्री, (प्रकर्षेण उच्यते इति । प्र + वच् + ल्युट् वेदः । (यथा, अमरकोषे । २।७।१० ।
 “अनुचानः प्रवचने साङ्गोऽधीतो गुरोस्तु यः ।
 लब्धानुशः समाहृतः सुत्वा त्वभिपवे कृते ॥”
 वेदाङ्गम् । यथा, मनुः । २ । १८४ ।
 “अप्राः सर्वेषु वेदेषु सर्वप्रवचनेषु च ॥”
 “प्रकर्षेण उच्यते वेदार्थं एभिरिति प्रवचनान्य-
 ज्ञानि तेषु अप्राः पङ्क्तिविदः ॥” इति तत्र कुङ्कुम-
 भट्टः ॥ तथा च हरिवंशे । १६७ । ६८ ।
 “उवाच वेदांयतुरो मन्त्रप्रवचनाचिंतान् ॥”
 प्रकृतं वचनमिति कर्मधारयः । प्रकृतवाक्यम् ।
 इति मेदिनी । ने, १८१ ॥ (यथा, मुण्डकोप-
 निषदि । ३ । २ । ३ ।
 “नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो
 न मेधया न बहुधा श्रुतेन ।
 येनैवैष ह्युते तेन लभ्य-
 स्तस्यैव आत्मा विद्यमाने तन् स्वाम् ॥”)
 प्रवचनीयः, त्रि, (प्रवक्तोति । प्र + वच् + “भव्य-
 गेयप्रवचनीयेति ।” ३।४।६८ । इति कर्त्तरि
 ञनीयर ।) प्रवक्ता । (प्रोच्यते इति । प्र + वच्
 कर्मणि ञनीयर ।) प्रवाच्यः । इति मेदिनी
 ये १३२ ।
 प्रवणः, पुं, (प्रवन्ते गच्छन्ति उना षनेनेति प्रु
 गती + करणे ल्युट्) चतुष्पथः इत्यमरः
 ३।३।५६ ।
 प्रवणः, त्रि, (प्रवतेऽनेति । प्र + अधिकरणे ल्युट्
 क्रमनिन्नुभूमिः । (यथा, मनुः । ३ ।
 २०६ ।
 “दक्षिणाप्रवणश्चैव प्रयत्नेनोपपादयेत् ॥”
 उदरम् । प्रह्वः । इति मेदिनी । ने, ५८ ॥ (यथा,
 मार्कण्डेये । २३ । ८८ ।
 “धन्योऽहमतिपुण्योऽहं कोऽन्योऽस्ति सदृशो-
 मया ।
 यत्तातो मामभिद्रष्टुं करोति प्रवचं मनः ॥”)
 प्रायतः । प्रगुणः । लक्षः । इति विश्वः ॥
 प्रुतः । क्षिब्धः । इति शब्दरत्नावली ॥
 प्रासक्तः । इति हेमचन्द्रः । १।४८ ॥ (यथा,
 विष्णुपुराणे । ६ । १ । ११ ।
 “प्रजास्ता ब्रह्मणा सृष्टाचातुर्वर्ण्यव्यवस्थितौ ।
 सम्यक्श्रद्धासमाचारप्रवणा मुनिसत्तमः ॥”)
 चौषः इति धरणिः ।
 प्रवक्ष्यत्यतिका, स्त्री, (प्रवत्स्यन् प्रवांसं गमि-
 थ्यन् पतिर्यस्याः । कप् ।) नायिकाभेदः ।
 अस्या लक्षणम् । यस्याः पतिरग्रिमक्षणे देशा-
 न्तरं यास्यत्येव सा अस्याश्चेष्टा । काकुवचन-
 कातरप्रक्षणगमनविघ्नोपदर्शननिर्वेदसन्ताप-
 सन्बोहनिष्ठासवास्यादयः ॥ सुधा प्रवत्स्य-
 त्यतिका यथा,—
 “प्राणेश्वरे किमपि जल्पति निर्गमाय
 चामोदरी वदनमानमयाश्चकार ।
 आली पुनर्निभृतमेव्य लतानिकुञ्ज-
 मुञ्चत्करोकिलकक्षधनिमाततान ॥ १ ॥